

Tajništvo/Sekretarijat
Hercegovačko-neretvanska županija Hercegovačko-neretvanski kanton
Federacija Bosne i Hercegovine
Bosna i Hercegovina

Dj. broj: 02-04-5201/21-1
Mostar, 27.4.2021.godine

Hercegovačko-neretvanska županija
Hercegovačko-neretvanski kanton
Federacija Bosne i Hercegovine
Bosna i Hercegovina

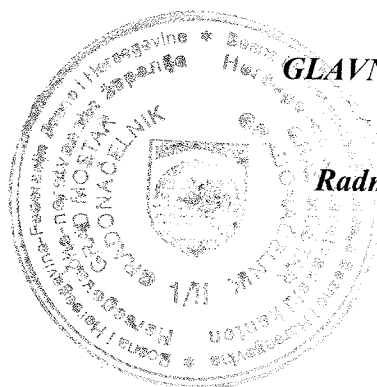
23.04.2021	
01-04-184/21-1	

STRUČNA SLUŽBA GRADSKOG VIJEĆA
N/r tajnice Gradskog Vijeća Marija Soldo

Poštovana,

u privitku Vam dostavljamo odgovor na pitanje vijećnika podneseno na 4. sjednici Gradskog vijeća Grada Mostara od 15.4.2021.godine.

S poštovanjem!

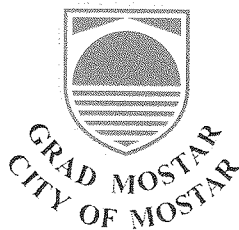

GLAVNA SAVJETNICA

Radmila Komadina
Radmila Komadina

Dostaviti:

1. Naslovu
2. Tajništvu Gradonačelnika
3. Arhiva

Javno pravobraniteljstvo/pravobranilaštvo
Hercegovačko-neretvanska županija Hercegovačko-neretvanski kanton
Federacija Bosne i Hercegovine
Bosna i Hercegovina

Posl. Br. R 107/21

Mostar; 23. travanj 2021 godine

20092071
02-04-5201/21

GRAD MOSTAR

URED GRADONAČELNIKA

Na vaš broj 02-04-5201/21

Predmet: odgovor na pitanje vijećnika

Nakon usmenog pojašnjenja na postavljeno pitanje vijećnik, dostavljamo vam tražene podatke, tj. stanja spisa za odmaralište „Gradac“ kako slijedi:

Parnica u ovoj pravnoj stvari je dovršena na način da je Grad Mostar uspio u postupku u cijelosti, dakle donesena je pravomoćna sudska odluka.

Dokaz: prvo stupanjska i drugo stupanjska sudska odluka

Od odvjetnice koja je na kraju preuzela predmet, zatraženo je izjašnjenje o stanju spisa nakon pravomoćnosti presude., koje će Uredu Gradonačelnika biti dostavljeno nakon prijema.

Obzirom da je Vlada RH donijela odluku o davanju u najam nekretnina koje imaju ovakav ili sličan status, ovo Pravobraniteljstvo se obratilo pismenim putem Ministarstvu državne imovine povodom objave javnog poziva, na koje pismeno nikada nismo zaprimili odgovor te je nejasno šta se sa istim dešava.

Dokaz: pismeno

Zamjenik
Javnog pravobranitelja Grada Mostara
Vesna Glavaš

Poštovani,

Ovim putem se Javno pravobraniteljstvo Grada Mostara obraća Ministarstvu državne imovine, povodom objave JAVNOG POZIVA ZA PODNOŠENJE PONUDA ZA ZAKUP NEKRETNINA br: 1/2018-S o izdavanju nekretnine u zakup, odmaralište „Mostarci“ u Gradcu, označeno pod rednim brojem 6, raspisanog na temelju Odluke ministra državne imovine Klasa: 372-01/18-01/313, Ur broj: 536-07/01-18-01 od 08. studenog 2018. godine.

U naravi se radi o č.zgr. 585, zk.č.br. 933/2, 933/3 i 934/3, sve upisane u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Makarska u k.o. Gradac, upisanog vlasnika i posjednika NO Grada Mostara.

Grad Mostar, kao pravni slijednik NO Grada Mostara je naime, od 2002. godine, pred Općinskim sudom u Makarskoj, vodio parnični postupak radi uzurpacije prava vlasništva i predaje u posjed od strane susjeda te je tek početkom ove, 2018 godine, dobio pravomoćnu presudu kako bi mogao ući u posjed iste.

Sukladno nespornim činjeničnim utvrđenjima iz obrazloženja prvostupanjske **presude Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Makarskoj P-1273/15 od 30. listopada 2017. godine** i potvrđujuće **presude Županijskog suda u Splitu, poslovni broj GŽ-202/2018-2 od 25. siječnja 2018. godine** utvrđeno je kako je Grad Mostar pravni slijednik NO Grada Mostara i sukladno tome je jedini legitimiran u vršenju svih vlasničkih ovlaštenja na predmetnim nekretninama.

Tako je u obrazloženju prvostupanjske presude, a na okolnost utvrđenja prava vlasništva Grada Mostara utvrđeno kako slijedi:

„ Obzirom da je tužitelj u predmetnom postupku označen kao Grad Mostar, Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, zastupano po javnom pravobraniteljstvu grada, valja navesti sljedeće:

Odredbom člana 1. stav 1. Prvog protokola uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisano je da svako fizičko ili pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine, te da nitko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava. Nadalje je za istaknuti da odredbom člana 8. Sporazuma o pitanjima sukcesije (potpisan u Beču dana 29. lipnja 2001. godine, između suverenih država nasljednica Socijalističke federativne Republike Jugoslavije), propisano je da će svaka država nasljednica, na osnovu reciprociteta, poduzeti potrebne mjere u skladu sa svojim internim zakonima, da bi osigurala da se odredbe ovog sporazuma priznaju i sprovode u njenim sudovima, u pravnim tribunalima i agencijama, i da ostale države nasljednice i njihovi građani imaju pristup tim sudovima, tribunalima i agencijama, da bi se osigurala implementacija ovog sporazuma.

Odredbom člana 1. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da će privatno vlasništvo i stečena prava građana i drugih lica bivše SFRJ, biti zaštićena od strane država nasljednica u skladu s odredbom ovog Aneksa.

Odredbom člana 2. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani i druga pravna lica imali pravo 31. prosinca 1990. godine, bit će priznata, zaštićena, i vraćena od strane te države u skladu s uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisnosti od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila osoba.

Odredbom člana 7. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da će sva fizička i pravna lica iz svake države nasljednice, na osnovu reciprociteta, imati isto pravo

pristupa sudovima, upravnim tribunalima i agencijama te države i drugih država nasljednica u svrhu realizacije zaštite njihovih prava.

Nadalje, odredbom člana 354. stavak 1. ZV-a, propisano je da se odredbe tog Zakona primjenjuju i na strane fizičke i pravne osobe, osim ako je što drugo zakonom ili međunarodnim ugovorom određeno.

Odredbom članka 360. stavak 1. ZV-a, pravo upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu, postalo je pretvorbom nositelja tog prava – pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar sposobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

U skladu s Zakonom o sprovođenju Ustavnog zakona o ukidanju srezova, objavljenog u službenom listu Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine br. 14. od 7. maja 1966. godine, i Statuta grada Mostara od 28. siječnja 2014. godine (ranije od 25. veljače 2004. godine), **grad Mostar kao jedinica lokalne samouprave pravni je slijednik Općine Mostar**, koja je pak **pravni slijednik Narodnog odbora Mostar**. Grad Mostar, kao pravna osoba, posjeduje pravnu sposobnost nužnu da obavlja svoje funkcije, uključujući sposobnost stjecanja prava i obveza i pravo da tuži i bude tužen na sudu. Navedenu činjenicu sud je dodatno utvrdio uvidom u Službeni list Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine od 7. maja 1966. godine (list 241 spisa), odluku kojom se proglašava statut grada Mostara od 28. siječnja 2004. godine (list 242-252 spisa), izvadak iz stručnog članka društveno-istorijskog razvoja lokalne samouprave u BiH u XX. stoljeću (list 253-267 spisa), te uvidom u zatraženo mišljenje Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Hercegovačko-neretvanskog kantona broj 03-02-02-317/17, od 8. srpnja 2017. godine (list 274 spisa), u kojem je navedeno da je kao vlasnik objekta nekretnine Odmarališta "Gradac" temeljem kupoprodajnog ugovora sa pravom vlasništva u zemljišnim knjigama Republike Hrvatske upisan Narodni odbor Mostar. Istaknuto je da je nesporno da Zakon o sprovođenju ustavnog zakona naveden u izreci mišljenja je bio u istovjetnom tekstu na snazi u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, koja je tada, kao i Bosna i Hercegovina, bila federalna jedinica Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, pa je stoga bilo za očekivati da nadležne javne/državne službe, provodeći navedeni Zakon, usklade promjene naziva vlasnika u svojim registrima u skladu s donesenim Zakonom, koji je ukinuo Narodne odbore i oformio Općine kao zakonske slijednike – jedinica lokalne samouprave. Takva organizacija jedinica lokalne samouprave promijenila se tek 2004. godine donošenjem Statuta grada Mostara, kojim je Općina Mostar postala Grad Mostar kao jedinica lokalne samouprave, što je i navedeno u Dejtonskom mirovnom ugovoru za BiH i Statutu grada Mostara.

...

Obzirom na naprijed navedena utvrđenja, **razvidno je da je tužitelj u smislu odredbe članka 162. ZV-a, dokazao svoje vlasništvo na predmetnoj nekretnini**, pa stoga isti ima pravo od tuženika pod 1) do 4) koji bez valjane pravne osnove drže u posjedu predmet spora (članak 163. ZV-a), zahtijevati predaju nekretnine u posjed.“

Po ishodu pravomoćne presude, Grad Mostar je pokrenuo ovršni postupak radi predaje u posjed predmetnih nekretnina.

Predaja u posjed još nije dovršena, ovršni postupak je u tijeku.

Dakle, vlasnik objekta, Grad Mostar, se dugih 16 godina bori za svoju nekretninu, a u postupku je, pred organom uprave u Makarskoj - Uredom za urbanizam, legalizacija dijela objekta.

Obzirom na prednje činjenice, kao i činjenicu da je Gradsko vijeće Grada Mostara donijelo odluku o prodaji predmetne nekretnine, predlažemo da odustanete od izdavanja predmetnih nekretnina, te nas o istome hitno izvijestite.

U prilogu dostavljamo pravomoćnu presudu **Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Makarskoj P-1273/15 od 30. listopada 2017. godine** i potvrđujuću presudu **Županijskog suda u Splitu, poslovni broj GŽ-202/2018-2 od 25. siječnja 2018. godine**.

S poštovanjem,

Zamjenik Javnog pravobranitelja Grada Mostara

Vesna Glavaš

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
primljeno: neposredno - poštom

19. 02. 2018

obično-preporučeno na pošti _____
dana _____ R _____
u primj. _____ sa _____ priloga
pristojbe _____ kn Ovlašteni službenik

Poslovni broj: GŽ-202/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu, OIB: 11748694684, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Blaženke Rilov Ćurin kao predsjednice vijeća, Amare Trgo kao člana vijeća i suca izvjestitelja te mr. sc. Senije Ledić kao člana vijeća, u građanskoopravnoj stvari tužitelja Grad Mostar, Hrvatskih branitelja 2, OIB: 44158312076, koga zastupa gradonačelnik zz Ljubo Bešlić, a ovog punomoćnik Ivan Knezović, odvjetnik u Makarskoj, protiv tuženih 1. Anke Stipić, iz Gradca, Obala br. 25, OIB: 55406932846, 2. Asije Stipić Marković, iz Zagreba, Jurišićeva 1, OIB: 33209624082, 3. Jagode Stipić iz Zagreba, Vrbik broj 33 d, OIB: 74732454124 i 4. Marina Stipića iz Zagreba, Marjanovićev prilaz broj 5, OIB: 43344728613, svi zastupani po punomoćniku Dariu Vitliću, odvjetniku u Makarskoj, radi predaje u posjed, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Makarskoj od 30. listopada 2017., pod poslovnim brojem P-1273/15, u sjednici vijeća održanoj dana 25. siječnja 2018.,

presudio je

Odbija se žalba tuženih kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Makarskoj od 30. listopada 2017., pod poslovnim brojem P-1273/15.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odlučeno je kako slijedi:

"I/ Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

1. Nalaže se tuženicama Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić i Marinu Stipiću, u roku od 15 dana predati u posjed tužitelju Gradu Mostaru dio zk. č. br. 934/3, upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, koji je u Dopuni nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine, označen slovima A-B-I-J-K-L-M-N-O-P-A, površine 326 m².

2. Nalaže se tuženicama Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić Brodovec i Marinu Stipiću u roku od 15 dana o vlastitom trošku uspostaviti prijašnje stanje na dijelu dio zk. č. br. 934/3, upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, označenom u Dopuni nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine slovima A-B-I-J-K-L-M-

N-O-P-A, površine 326 m², na način da sa tog dijela uklone zid sa jugoistočne strane visine 100 cm na koji je postavljena željezna ograda, željeznu ogradu, klizna željezna vrata i jednokrillna željezna vrata, armirano betonsku ploču sa sjeverozapadne strane zemljanog platoa koja predstavlja ravni krov prostorije, prostoriju površine oko 18 m², te betonsko stepenište koje vodi do objekta tuženika

II/ Nalaže se tuženicama pod 1) do 4), u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove u iznosu od 23.653,80 kn, sa zateznim kamatama koja na dosuđeni parnični trošak teku od dana presuđenja pa do isplate i koja se određuje sukladno članku 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno uvećavanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

Žalbu protiv ove presude podnose tuženi zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Tuženi predlažu da sud prihvati žalbu, ukinе pobijanu presudu i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje ili da odluka bude preinačena, na način da se odbije zahtjev tužitelja, podredno da se odbaci u cijelosti tužbeni zahtjev.

U smislu odredbe iz članka 359. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14, u daljnjem tekstu: ZPP), sud prvog stupnja je žalbu tuženih dostavio na odgovor tužitelju.

Tužitelj nije odgovorio na žalbu tuženih.

Žalba nije osnovana.

Parnični postupak u uvodno označenoj građanskopravnoj stvari pokrenut je davne 2002. i tada je kao tuženik, prednik tuženih u uvodno označenoj građanskopravnoj stvari bio označen Ivo Stipić, Obala bb, Gradac, a tužbom je pokrenuta parnica radi predaje u posjed dijela nekretnine.

Istina je da je tijekom postupka tužitelj preinačio svoj tužbeni zahtjev te je umjesto vlasničkopravnog zahtjeva zatražio zahtjev za pružanje posjedovne zaštite kojoj objektivnoj preinaci tužbe tuženi 1. i 4., odnosno njihov punomoćnik svojim pismenim podneskom (strana 167 spisa) se nisu usprotivili.

Međutim, na slijedećem ročištu koje je uredno održano dana 25. travnja 2014. (strana 179 spisa) tužitelj je dostavio pismeni podnesak kojim "odustaje od objektivne preinake tužbenog zahtjeva koja da je omaškom podnesena".

Kako iz stanja u spisu proizlazi da sud nije donio rješenje kojim je odlučio o preinaci tužbe suglasno odredbi iz članka 190. ZPP-a, o kojoj preinaci se tuženi 2. i 3. i nisu izjasnili, kako se preinaka tužbe nije ustalila jer nije uslijedio nastavak postupka po preinačenoj tužbi, tada je prema stajalištu ovog žalbenog suda predmet spora ostao u granicama zahtjeva kojim je pokrenuta parnica, a koji zahtjev je uređen pismenim podneskom dana 11. srpnja 2017. nakon što je sudski vještak mjernik Perica Puljić dao svoj nalaz i mišljenje.

Stoga žalbeni razlozi tuženih koji opisno upiru na povredu parničnog postupka o preinaci tužbe, a koja bi eventualno utjecala na donošenje zakonite i valjane presude (članak 354. stavak 1. ZPP-a), na koju povredu opisno ukazuju tuženi, nisu osnovani.

Iz izloženog dakle proizlazi da je predmet spora vlasničkopravni zahtjev kojeg prvostupanjski sud valjano raspravlja suglasno odredbi iz članka 161. i pridružujućim mu odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, i 143/12, u daljnjem tekstu : ZV).

Ispitujući odluku koju je prvostupanjski sud donio o predmetu spora o vlasničkopravnom zahtjevu za povrat stvari, ovaj sud nije našao da bi bila počinjena bilo koja od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje povrede ovaj žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 365. stavak 2. ZPP-a).

U smislu odredbe iz članka 161. stavak 1. ZV-a vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed stvari.

Da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu (članak 162. stavak 1. ZV-a).

Posjednikovi prigovori statuirani su odredbom iz članka 163. ZV-a prema kojoj odredbi posjednik ima pravo odbiti predaju stvari njezinom vlasniku ako ima pravo koje ga ovlašćuje na posjedovanje te stvari (pravo na posjed).

Uz pomoć stalnih sudskih vještaka već spomenutog vještaka mjernika te vještaka građevinske struke Katije Marče, sud prvog stupnja je identificirao predmet spora na način kako je to pobliže navedeno u citiranoj izreci presude suda prvog stupnja kao i stvari koje je tuženik dužan ukloniti, odnosno porušiti i uspostaviti stanje koje je postojalo prije njihove izgrađenosti pobliže navedene u citiranom dijelu pod točkom 2. izreke presude suda prvog stupnja.

Sud je temeljem izvatka iz zemljišnih knjiga te pregledom izvatka iz katastra, utvrdio, a koja okolnost među strankama i nije sporna, da je na nekretnini koja je predmet spora, a koja je upisana u z.u. 1578 k.o. Gradac kao i na ovim okolnim nekretninama upisan Narodni odbor Grada Mostara za cijelo, a prema izvatku iz katastra zemljišta na nekretnini označenoj kao čest. zem. 934/3 zvan Ratac, zgrada površine 152 m² i površine 338 m², upisan je kao posjednik gradski N.O. Mostar.

Sud je nadalje uvidom u povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga za z.u. 1578 k.o. Gradac utvrdio da je upis prava vlasništva na "Narodni odbor grada u Mostaru" izvršen 6. listopada 1953. pod brojem Z-147/53 na temelju kupoprodajne pogodbe "U Metkoviću dana 16. srpnja 1953." ovjeren u potpisu stranaka dana 16. srpnja 1953. pod brojem Ov-1071/53.

Nadalje, sud kao nespornu okolnost utvrđuje da nekretninu "pobliže opisanu u tužbenom zahtjevu u posjedu drže tuženici pod 1. do 4." (strana 9 obrazloženja prvostupanjske presude).

U podnesenoj žalbi tuženi osporavaju aktivnu legitimaciju tužitelja, odnosno pravno sljedstvo tužitelja od uknjiženog vlasnika kao i okolnost da bi tuženi bili u posjedu spornog zemljišta te da bi izvršili izgradnju na istom.

U odnosu na pitanje pravnog sljedstva prvostupanjski sud je vrlo detaljno obrazložio navedenu spornu okolnost.

Sud je uputio na postojanje Zakona o sprovođenju Ustavnog zakona o ukidanju srezova (Službeni list Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine 14/1966) te proizlazi da su člankom 1. počev od 30. juna 1966. ukinuti srezovi, skupštine i njihovi organi.

Nakon donošenja tog Zakona nadležna tijela Bosne i Hercegovine koja je tek bila Federalna jedinica SFRJ su trebala provesti navedeni Zakon, uskladiti promjene naziva vlasnika u svojim registrima u skladu s donesenim Zakonom koji je ukinuo narodne odbore i oformio općine kao zakonske sljednike – jedinice lokalne samouprave koje su postojale sve do 2004. kada je donošenjem Statuta Grada Mostara Općina Mostar postala Grad Mostar kao jedinica lokalne samouprave.

Stoga je sud uvažavajući zakonodavni okvir i pravni sustav BiH u to vrijeme kao dijela jedinstvene Federalne jedinice SFRJ te sukladno navedenom Zakonu o sprovođenju Ustavnog zakona u skladu sa Sporazumom o pitanjima sukcesije od 29. lipnja 2001. koji je potpisan u Beču od strane federalnih jedinica, otklonio prigovor promašene aktivne legitimacije tužitelja u cijelosti kao neosnovan.

Utvrđenje i ocjenu suda prvog stupnja u cijelosti prihvaća ovaj žalbeni sud, budući je isto potkrijepljeno zakonodavnim rješenjima te Sporazumom o sukcesiji.

U smislu odredbe iz članka 352. stavak 1. ZPP-a u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Tijekom postupka tuženi nisu osporavali tvrdnju tužitelja da se tuženi nalaze u posjedu spornog prostora čiji povrat traže, a također nisu osporavali ni činjenicu da su izvršili gradnju na spornom zemljištu pobliže opisano u citiranoj izreci suda prvog stupnja. Naprotiv, tuženi su tijekom postupka i to oni tuženi koji su dali odgovor na tužbu govorili o posjedovanju spornog prostora po svom predniku prvotno označenom tuženiku Ivi Stipiću; također su govorili o činjenici izgrađnje željezne ograde, postavljanje željeznih kliznih vrata i jednokrila željezna vrata, ključ koji se prilikom uviđaja na licu mjesta nalazi u posjedu tuženih, a kao prepreka da treće osobe ne bi koristile sporni prostor (zapisnik sastavljen na licu mjesta, strana 200 spisa).

I konstatacije u nalazu i mišljenju sudskog vještaka Perice Puljića da se upravo tuženi nalaze u posjedu spornog prostora (strana 210 spisa), tuženi nisu osporili tijekom postupka.

Iz tog razloga ovom sudu je prihvatiti utvrđenje prvostupanjskog suda da se tuženi nalaze u posjedu spornog prostora kojeg su izgradili na opisani način, budući je isto u skladu sa sadržajem provedenih dokaza u postupku, o čemu prvostupanjska presuda sadrži jasne i valjane razloge koje prihvaća i na koje upućuje ovaj žalbeni sud.

Činjenični navodi u žalbi kojima se osporava kako posjedovanje, tako i opisana izgrađenost na spornom zemljištu, ovaj sud nije uzeo u razmatranje, budući se radi o činjenicama i dokazima koji se po prvi put iznose u žalbi, zbog čega je primijeniti odredbu iz članka 352. stavak 1. ZPP-a.

Iz izloženog dakle proizlazi da nisu ostvareni razlozi zbog kojih je žalba podnesena, a kako nisu ostvareni ni razlozi na koje ovaj žalbeni sud pazi po službenoj dužnosti to je temeljem odredbe iz članka 368. stavak 1. ZPP-a žalbu tuženih valjalo odbiti kao neosnovanu.

Ova odluka o odbijanju žalbe kao neosnovane odnosi se i na žalbene prigovore glede odluke o parničnom trošku koja je donesena valjano pozivom na odredbe iz članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12 i 103/14).

Napominje se da je taksa tužbe plaćena prilikom podnošenja tužbe u visini 2.560,00 kuna, čemu prileži i dokaz u spisu, dok tražena taksa presude tužitelju nije obistinjena, budući je tužitelj tek naknadno bio pozvan na uplatu pristojbe za donesenu presudu koju prvostupanjski sud nije obistinio u trošak tužitelju.

U Splitu 25. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća:
Blaženka Rilov Ćurin, v.r.

Za točnost otpisao ovlašten službenik
Zlata Brdar

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Stalna služba u Makarskoj
Makarska

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu Stalna služba u Makarskoj, po sucu tog suda Barbari Mendeš, u pravnoj stvari tužitelja Grad Mostar, Hrvatskih branitelja 2, OIB: 44158312076, zastupan po zz Ljubi Bešliću, gradonačelniku, a ovaj po punomoćniku Ivani Knezović, odvjetniku u Makarskoj, protiv tuženika pod 1) Anka Stipić, iz Gradca, Obala br. 25, OIB: 55406932846, pod 2) Asija Stipić Marković, iz Zagreba, Jurišićeva 1, OIB: 33209624082, pod 3) Jagoda Stipić iz Zagreba, Vrbik broj 33 d, OIB: 74732454124 i pod 4) Marin Stipić iz Zagreba, Marjanovićev prilaz broj 5, OIB: 43344728613, tuženici pod 1) do 4), svi zastupani po punomoćniku Dariu Vitliću, odvjetniku u Makarskoj, radi predaje u posjed, nakon održane glavne i javne rasprave dana 15. rujna 2017. godine, u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika od 1) do 4), na ročištu za objavu presude dana 30. listopada 2017. godine,

presudio je

I/ Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Nalaže se tuženicima Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić i Marinu Stipiću, u roku od 15 dana predati u posjed tužitelju Gradu Mostaru dio zk. č. br. 934/3, upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, koji je u Dopuni nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine, označen slovima A-B-I-J-K-L-M-N-O-P-A, površine 326 m².

2. Nalaže se tuženicima Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić Brodovec i Marinu Stipiću u roku od 15 dana o vlastitom trošku uspostaviti prijašnje stanje na dijelu dio zk. č. br. 934/3, upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, označenom u Dopuni nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine slovima A-B-I-J-K-L-M-N-O-P-A, površine 326 m², na način da sa tog dijela uklone zid sa jugoistočne strane visine 100 cm na koji je postavljena željezna ograda, željeznu ogradu, klizna željezna vrata i jednokrila željezna vrata, armirano betonsku ploču sa sjeverozapadne strane zemljanog platoa koja predstavlja ravni krov prostorije, prostoriju površine oko 18 m², te betonsko stepenište koje vodi do objekta tuženika

II/ Nalaže se tuženicima pod 1) do 4), u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju prouzročene parnične troškove u iznosu od 23.653,80 kn, sa zateznim kamatama koja na dosuđeni parnični trošak teku od dana presuđenja pa do isplate i koja se određuje sukladno članku 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno uvećavanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odođenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena".

Obrazloženje

Tužitelj je kod ovog suda, kao stvarno i mjesno nadležnom, ustao tužbom u kojoj su kao tuženici prvotno bili označeni kao tuženik pod 1) Ivo Stipić, sada prednik tuženika pod 1) do 4), te kao tuženik pod 2) Mladen Žderić. Tužitelj u tužbi navodi, da je tužitelj vlasnik čestica kat. broja 934/3, oranica-vinograd u površini od 677 m², upisana u ZU 1578, k. č. 933/2 dvorište površine 612 m², k. č. 585 stajna kuća u površini od 133 m² i k. č. 933/3 vinograd u površini od 557 m², sve upisane u ZU 1197 k.o. Gradac, koji u stvarnosti čine jedinstveni kompleks u vlasništvu tužitelja. Prednik tuženika sad pok. Ivo Stipić, je prije izvjesnog vremena ušao u posjed dijela nekretnine označene kao k. č. 934/3 upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, u površini od cca 340 m² na način što je podigao zid te na njega postavio željeznu ogradu, a na samoj parceli izgradio jednu prostoriju i više podzida sa stepeništem. Nadalje, ističe da je tuženik Mladen Žderić također prije izvjesnog vremena ušao u posjed dijela nekretnine označene kao k. č. 933/2 ZU 1197 k.o. Gradac u površini od cca 100 m² na način što je podigao zid, te na njega postavio željeznu ogradu. Tuženici, iako nemaju pravni osnov po kojem bi te dijelove parcela mogli držati u posjedu, protive se da ih predaju tužitelju, stoga tužitelj ustaje predmetnom tužbom te predlaže da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev kojim se traži da se tuženiku Ivi Stipiću naloži da ukloni izgrađenu prostoriju, zid, ogradu i stepenište, te tužitelju u prvobitnom izgledu preda u posjed dio parcele označene kao k. č. 934/3 u površini od 340 m² upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, a tuženiku Mladenu Žderiću da ukloni zid i ogradu, te da tužitelju u prvobitnom izgledu preda u posjed dio parcele označene kao k. č. 933/2 u površini od 100 m², upisane u ZU 1197 k.o. Gradac, kao i da mu naknade parnične troškove, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom izvršenja.

Na temelju odredbe članka 284. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 26/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka USRH, 84/08, 96/08-odluka USRH, 123/08-ispr., 57/11, 25/13 - dalje u tekstu ZPP), tuženici su pozvani da u roku od 30 dana dostave pisani odgovor na tužbu i upozoreni su na pravne posljedice propuštanja.

Dana 22. prosinca 2006. god. zaprimljen je podnesak Stipić Anke (list 22 spisa), u kojem ista navodi da povodom poziva tuženiku Ivi Stipiću na podnošenje odgovora na tužbu od 4. prosinca 2006. god., obavještava da je tuženik Ivo Stipić preminu dana 28. srpnja 2004. god.

Po izvršenom uvidu u smrtni list Matičnog ureda Krapinske toplice, Klasa: 223-04/04-04/109, Urbroj: 2140-10-04-1 od 10. kolovoza 2004. godine (list 24 spisa), rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj broj O-174/04, UPP/OS-208/04 od 11. kolovoza 2005. godine (list 25-26 spisa), sud je, rješenjem P-517/02 od 10. siječnja 2007. godine prekinuo predmetni postupak u odnosu na tuženika pod 1) Ivana Stipića, jer je isti umro, te su pozvani njegovi nasljednici i to sad označeni tuženici pod 1) Anka Stipić, pod 2) Asija Stipić-Marković, pod 3) Jagoda Stipić-Brodovec i pod 4) Marin Stipić, da preuzmu postupak kao novi tuženici. Istima je uz rješenje dostavljena tužba tužitelja, uz poziv na davanje odgovora na tužbu.

Presudom zbog ogluhe Općinskog suda u Makarskoj broj P-517/02 od 20. lipnja 2007. godine, temeljem odredbe članka 331.b ZPP-a, prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim se tuženicama pod 1-4) nalaže da uklone izgrađenu prostoriju, zid, ogradu i stepenište, te tužitelju u prvobitnom izgledu preda u posjed dio parcele označene kao k. č. 934/3 u površini od 340 m² upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, a tuženiku pod 5) da ukloni zid i ogradu, te da

tužitelju u prvobitnom izgledu preda u posjed dio parcele označene kao k. č. 933/2 u površini od 100 m², upisane u ZU 1197 k.o. Gradac, kao i da mu naknade parnične troškove, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom izvršenja.

Tužena pod 1) u svom žalbi protiv presude (list 34 spisa), uz navode da je zbog za nju nepovoljnih okolnosti propustila dati odgovor na tužbu, nadalje ističe da je nesporno da je uz suglasnost i znanje poduzeća „Naša djeca“ iz Mostara, koje je na predmetnim nekretninama organiziralo boravak djece, još od prije dvadeset godina služila se i koristila je dijelove nekretnine za prilazak njenoj obiteljskoj poslovno-stambenoj zgradi i da je tu parkirala automobile. Ogradna žica je postavljena da bi se onemogućilo trećim osobama korištenje tog dijela nekretnina. Ističe da je suglasnost za služenje dobila od uprave poduzeća „Naša djeca“.

Tužena pod 2) Asje Stipić – Marković, u svojoj izjavljenoj žalbi ističe da budući da ne živi u Gracu i nije upoznata s odnosima između parcele njenih roditelja i parcele do njih, a nije sudjelovala u razgovorima među sudionicima, smatra da se razgovori o odnosima među parcelama ne mogu okončati donošenjem arbitrarne presude, te da nije bila u stanju sudjelovati u tim pitanjima zbog bolesti.

Tužena pod 3) Jagoda Stipić u svojoj izjavljenoj žalbi (list 36 spisa), navodi da zbog zdravstvenih razloga nije mogla dati odgovor na tužbu, a u odnosu na sam zahtjev tužitelja ističe da je poduzeće „Naša djeca“ iz Mostara bilo vlasnik dječjeg odmarališta koje se nalazi uz njihovu obiteljsku kuću i zemlju. Još kao djetetu prije 40 godina, joj je poznato da je njen pok. otac bio u dogoovru sa poduzećem „Naša djeca“ i da u međusobno koristili nekretnine s jedne i druge strane, da poduzeće može koristiti i njihove nekretnine, i da se sa svojim objektom nasloni na njihovo zemljište u granicama koje nisu bile zakonski dopustive. Svi su postupci bili dogovorni. Navodi da se u tužbi pojavljuje Grad Mostar s kojim nisu sklapani dogovori niti suglasnost koja datira unatrag više godine, te da sud nije bio upoznat s činjenicom da su tuženici u posljednjih dvadeset godina u posjedu služnosti, te u pravcu te činjenice treba tražiti rješenje na dobrobit obje stranke u postupku.

Tuženik pod 4) Marin Stipić u svojoj žalbi (list 51 spisa), istakao je da osobno nije primio tužbu na odgovor, te da se osporena presuda ukine i predmet vrati na ponovno raspravljanje i njemu omogući sudjelovanje u postupku.

Postupajući po žalbama tuženika pod 1) do 5), izjavljenim na presudu zbog ogluhe P-517/02 od 20. lipnja 2007. godine, te u skladu s pravomoćnim rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Gžx-1042/09 od 5. veljače 2010. godine, kojim je ukinuto prvostupanjsko rješenje kojim je odbačena žalba tužene pod 1) Anke Stipić kao nedopuštena, Županijski sud u Splitu rješenjem Gžx-162/10 od 5. veljače 2010. godine, ukinuo je presudu zbog ogluhe Općinskog suda u Makarskoj od 20. lipnja 2007. godine pod posl. brojem P-517/02 i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu radi održavanja nove glavne rasprave.

Tužitelj je, podneskom predanom na ročištu dana 31. svibnja 2010. godine (list 10 spisa), uredio tužbeni zahtjev u oznaci tuženika pod 1-6). Tužitelj je nadalje podneskom od 24. travnja 2013. godine (list 137 spisa), uredio i preinačio tužbeni zahtjev na način da istim traži:

u točki 1. tužbenog zahtjeva, utvrđenje da su sada pok. Ivo Stipić i Marin Žderić smetali tužitelja, grad Mostar u posljednjem, mirnom, zakonitom i poštenom posjedu nekretnina, i to zk. čestice broj 934/3 u naravi oranica površine 392 m², ZU 1578 k.o. Gradac, i zk. čest. broj 933/3 u naravi vinograd površine 557 m², ZU 1197/3 k.o. Gradac, na način da je pok. Ivo Stipić na zk. čest. broj 934/3 podigao zid na kojeg je stavio željeznu ogradu i izgradio jednu prostoriju i više podzida sa stepeništem, dok je Mladen Žderić na zk. čest. broj 933/3 podigao zid te na njega postavio željeznu ogradu.

Točkom 2. tužbenog zahtjeva, tužitelj traži da se tuženicima Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić-Brodovec, Marinu Stipiću, Mladenu Žderiću i Dedović d.o.o. naloži da prestanu smetati tužitelja grad Mostar u posjedu nekretnina i to zk. čest. broj 934/3 u

naravi oranica površine 392 m², ZU 1578 k.o. Gradac i zk. čest. broj 933/3 u naravi vinograd površine 557 m² ZU 1197 k.o. Gradac i da uspostave ranije posjedovno stanje kako je bilo u času smetanja na način da tuženici Anka Stipić, Asija Stipić Marković, Jagoda Stipić-Brodovec i Marin Stipić o vlastitom trošku uklone sa zk. čest. 934/3 zid na kojeg je stavljena željezna ograda, izgrađenu prostoriju i podzide sa stepeništem, a da tuženici Mladen Žderić i Dedović d.o.o. o vlastitom trošku uklone sa zk. čest. 933/3 zid na kojeg je stavljena željezna ograda, sve u roku od 15 dana od dana primitka rješenja i pod prijetnjom ovrhe. Nadalje, traže da se tuženicima zabrani svako takvo ili slično smetanje posjeda predmetnih nekretnina tužitelja i uznemiravanje tužitelja u posjedu, pod prijetnjom novčane kazne, uz naknadu parničnog troška tužitelju.

Tužitelj je podneskom od 9. svibnja 2013. godine povukao tužbeni zahtjev u odnosu na prijašnjeg tuženika pod 6) Yvesa Dedovića, a kao novog tuženika pod 6) označio Društvo Dedović d.o.o., pa je stoga Rješenjem Općinskog suda u Makarskoj broj P-302/10 od 5. srpnja 2013. godine, utvrđeno da je povučena tužba tužitelja u odnosu na tuženika pod 6) Yvesa Dedovića.

Tužitelj je nadalje podneskom predanom na ročištu 25. travnja 2014. godine (list 179 i 182 spisa) istakao da odustaje od objektivne preinake tužbenog zahtjeva, koja je omaškom podnesena u prethodnom podnesku od 26. svibnja 2010. god., te ističe da ostaje pri vlasničkoj tužbi, s tim da precizira tužbeni zahtjev u skladu s odredbom članka 166. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, za koji pridržava pravo naknadno ga precizirati po provedenom dokazu i u skladu sa sudskim vještvom. Tako da tužbeni zahtjev sada glasi: da su tuženici Anka Stipić, Asija Stipić-Marković, Jagoda Stipić-Brodovec i Marin Stipić dužni predati u posjed tužitelju gradu Mostaru, dio nekretnine i to dio koji je u nacrtu stvarnog stanja s računom površina iz ... označen slovima ... u roku od 15 dana i dio zk. čest. broj 933 upisano u ZU 1197 k.o. Gradac, i to baš onaj dio koji je u nacrtu stvarnog stanja s računom površina iz ... označen slovima ... (točka 1. tužbenog zahtjeva). Nadalje, da je tuženik Mladen Žderić dužan predati u posjed tužitelju gradu Mostaru dio nekretnine i to dio zk. čest. broj 933/2, ZU 1197 k.o. Gradac, i to baš onaj dio koji je u nacrtu stvarnog stanja s računom površina iz ... označen slovima. ... , u roku 15 dana (točka 2. tužbenog zahtjeva). Tuženicima Anki Stipić, Asiji Stipić Marković, Jagodi Stipić Brodovec i Marinu Stipiću da se naloži da u roku od 15 dana o vlastitom trošku ukloni prostorije, stepeništa, podzide, zid i ogradu, izgrađene na zk. čest. 934/3 ZU 1578 k.o. Gradac i na zk. čest. broj 933/3 ZU 1197 k.o. Gradac (točka 3. tužbenog zahtjeva), sve uz naknadu parničnih troškova tužitelju s kamatama od donošenja prvostupanjske presude do isplate (točka 4. tužbenog zahtjeva).

Tužitelj je u nastavku postupka, podneskom predanim na ročištu od 11. travnja 2017. godine (list 234-236 spisa), izvijestio sud da povlači tužbu i tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika pod 5) Mladena Žderića, te uređuje tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka mjernika Perice Puljića u odnosu na tuženike pod 1) do 4), da bi konačno uredio tužbu i tužbeni zahtjev u skladu s dopunom nalaza i mišljenja vještaka Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine (podneskom predanim na ročištu 1. rujna 2017. godine), na način da tužbeni zahtjev sada glasi kao u izreci presude, a koje uređenje je sud primio na znanje i dopustio raspravnim rješenjem od 1. rujna 2017. godine.

Rješenjem ovog suda posl. broj P-1273/15 od 5. lipnja 2017. godine, utvrđeno je da je povučena tužba tužitelja u odnosu na tuženika pod 5) Mladena Žderića.

U dokazne svrhe, sud je izvršio uvid u kopiju katastarskog plana za k.o. Gradac od 11. lipnja 2002. godine (list 3 spisa), izvadak iz katastra zemljišta Područnog ureda za katastar Split, Ispostava Makarska, Klasa: 935-07/02-01/347, Urbroj: 541-18-04/8-02-2 od 11. lipnja 2002. godine (list 4 spisa), povijesni izvadak iz katastra zemljišta ZU 1197 k.o. Gradac (list 6-14 spisa), smrtni list Matičnog ureda Krapinske toplice, Klasa: 223-04/04-04/109, Urbroj: 2140-10-04-1 od 10. kolovoza 2004. godine (list 24 spisa), rješenje o nasljeđivanju javnog

bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj broj O-174/04. UPP/OS-208/04 od 11. kolovoza 2005. godine (list 25-26 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. siječnja 2004. godine (list 80-83 spisa), odluka Gradskog vijeća grada Mostara o potvrđivanju imenovanja zamjenika javnog pravobranitelja grada Mostara, broj 01-02-218/05 od 9. veljače 2005. godine (list 104 spisa), izveo dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange čana 28. lipnja 2010. godine (list 108-112 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1957 k.o. Gradac (list 139 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra tvrtke Dedovic d.o.o., OIB: 96489286113 (list 140-141 spisa), uvjerenje o prebivalištu PU Splitsko-dalmatinska, PP Makarska od 16. travnja 2013. godine (list 142 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1578 k.o. Gradac (list 183 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1197 k.o. Gradac (list 184 spisa), izveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Perice Puljića i vještaka građevinske struke Katije Marče (list 194-201 spisa), nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Perice Puljića dipl. ing. geod. od 5. listopada 2016. godine (list 209-216 spisa), nalaz i mišljenje vještaka za graditeljstvo Katije Marče dipl. ing. građ. od 8. prosinca 2016. godine (list 218-232 spisa), službeni list Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine od 7. maja 1966. godine (list 241 spisa), odluku kojom se proglašava statut grada Mostara od 28. siječnja 2004. godine (list 242-252 spisa), izvadak iz stručnog članka društveno-istorijskog razvoja lokalne samouprave u BiH u XX. stoljeću (list 253-267 spisa), mišljenje Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Hercegovačko-neretvanskog kantona broj 03-02-02-317/17, od 8. srpnja 2017. godine (list 274 spisa), dopuna nalaza i mišljenja vještaka mjernika Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine (list 275-277 spisa), nakon čega je sud cijeneći rezultate provedenog dokaznog postupka temeljem odredbe čl.7. i 8. ZPP-a, odlučio kao u izreci. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale daljnje dokazne prijedloge temeljem čl.7. st.1. i čl.219. ZPP-a.

Predmet spora u ovom postupku sadržava tužbeni zahtjev u smislu odredbe čl. 161.st. 1.i 2. ZPP-a, kojim se nalaže tuženicama pod 1) do 4) predaja u posjed tužitelju predmetni dijela čest. zem. dio zk. č. br. 934/3, upisane u ZU 1578 k.o. Gradac, koji je u Dopuni nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Perice Puljića od 11. srpnja 2017. godine označen slovima A-B-I-J-K-L-M-N-O-P-A, površine 326 m², te se istima nalaže uspostava prijašnjeg stanja na naprijed opisanom dijelu nekretnine na način da tuženici sa tog dijela uklone zid sa jugoistočne strane visine 100 cm na koji je postavljena željezna ograda, željeznu ogradu, klizna željezna vrata i jednokrična željezna vrata, armirano betonsku ploču sa sjeverozapadne strane zemljanog platoa koja predstavlja ravni krov prostorije, prostoriju površine oko 18 m², te betonsko stepenište koje vodi do objekta tuženika, sve uz naknadu troškova tužitelju.

Tužbeni zahtjev tužitelja sud je utvrdio osnovanim.

Pun. tužitelja i pun. tuženika pod 1) do 4) popisali su troškove postupka.

U konkretnom slučaju, vezano za tužbeni zahtjev tužitelja valja navesti da se radi o postupku pokrenutom vlasničkom tužbom (rei vindicatio) koju vlasnik stvari, podnosi protiv osoba koje posjeduju njegovu stvar.

Tužitelj smatra da mu kao vlasniku predmetnog dijela nekretnine pripada pravo na zaštitu tog prava. Obzirom na navedeno, radilo bi se o zahtjevu tužitelja vlasnika – ne posjednika, protiv tuženika pod 1) do 4), posjednika – ne vlasnika, radi predaje u posjed nekretnine i uspostave ranijeg stanja (čl.160.st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, i 38/09, 153/09 i 143/12 –dalje u tekstu: ZV).

Odredbom čl.161.st.1. ZV-a propisano je da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar ako mu ona preda svoj posjed te stvari. Stavkom 2. istog članka propisano je da vlasnikovo pravo iz st.1. ovog članka ne zastarijeva ako zakonom nije što drugo određeno.

Člankom 162.st.1. ZV-a propisano je, da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar, zahtjeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

Aktivno je legitimiran za vlasničku tužbu, dakle ovlašten da bude tužitelj onaj tko je vlasnik stvari čiju predaju zahtjeva (čl.161.st.1 ZV-a), sve pod pretpostavkom da je u stanju dokazati svoje pravo vlasništva te stvari (čl.162.st.1. ZV-a), iz čega proizlazi da je na tužitelju teret dokaza za njegovo pravo vlasništva stvari čiji povrat traži, a dokazivanje prava vlasništva svodi se na dokazivanje činjenica relevantnih za njegovo stjecanje.

Vezano za sam predmet spora, valja navesti da tužitelj, od samog početka postupka, postavljenim tužbenim zahtjevom traži predaju u posjed i uspostavu ranijeg stanja na nekretnini i to dijelu čest. zem. 934/3 ZU 1578 k.o. Gradac, koju identifikaciju predmeta spora tuženici od samog početka postupka osporavaju. Tuženici nadalje osporavaju navode tužitelja da bi isti, odnosno njihov pravni prednik Ivo Stipić zauzeo bilo koji dio tužiteljeve nekretnine, označene kao čest. zem. 934/4 k.o. Gradac, te ističu prigovor promašene aktivne legitimacije tužitelja.

U cilju identifikacije predmeta spora, sud prilikom izlaska na lice mjesto uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange dana 28. lipnja 2010. god. (list 108-112 spisa), prema kazivanju zz tužitelja, utvrdio zatečeno stanje predmetne nekretnine, a obzirom da vještak mjernik nije postupio po nalogu suda određenog raspravnim rješenjem s tog ročišta od 28. lipnja 2010. godine kojim bi identificirao predmet spora, u nastavku postupka, sud je zbog izmjene uređujućeg suca, izveo dokaz ponovnim očevidom na licu mjesta, dana 13. lipnja 2016. god. (list 194-201 spisa), uz sudjelovanje vještaka mjernika Perice Puljića, i vještaka građevinske struke Katje Marče dip. ing. građ.

Tom je prilikom sud na licu mjesta utvrdio da se predmet spora nalazi sjeverozapadno od objekta tužitelja, anagrafske oznake Obala, na predjelu Ratac u Gradcu. Pristup spornom dijelu nekretnine moguć je sa Jadranske ulice, kolničkim pristupom prema jugu, kao i s južne strane od same šetnice stepeništem kroz ruševni objekt tužitelja. Sporni dio ograđen je s istočne strane betonskim zidom na koji je postavljena željezna ograda, a na koji dio je moguć pristup kroz pješački ulaz, željeznu kapiju, te pristup automobilom kroz ulaz koji je zatvoren kliznom željeznom kapijom visine cca 2m. Klizni dio kapije zatvoren je ključem i katancem koji je prema kazivanju pun. tuženika u posjedu tuženika pod 1) - 4). Pristup na predmet spora omogućen je kroz pješački ulaz koji je za potrebe današnjeg ročišta bio otvoren. Sporni dio je u samom sjevernom dijelu ograđen vanjskim zidom objekta odmarališta "Dedović" d.o.o., dok zapadnu granicu čini u samom sjevernom dijelu vanjski zid objekta Paula i Donjenke Stipić, te nadalje u pravcu prema jugu betonskim zidom koji je izdignut iznad razine nivoa tog dijela nekretnine cca 30-40 cm, do kojeg zida se nalaze stepenice koje vode u dvorišni prostor tuženika pod 1) - 4). Cijeli ovaj prostor s kojeg je moguć pristup automobilom u južnom dijelu ograđen je betonskim zidom visine cca 70 cm, a koji zid je starije izgradnje, a ispod kojeg dijela je u nižoj razini zemljani dio na kojem su stabla čempresa, te dio spornog objekta izgrađen od strane tuženika. S gornje naprijed opisane razine uz sam sporni ogradni, istočni zid, izgrađeno je stubište koje vodi do betoniranog dijela koji je neposredno uz sam objekt tužitelja koji je u ruševnom stanju. Od tog betoniranog nivoa koji je uz objekt tužitelja, izgrađeno je stubište koje je položeno uz sam sporni dio izgrađenog objekta. U sporni dio izgrađenog objekta, moguć je pristup navedenim stubištem kroz dvokrilna drvena vrata, te od strane dvorišnog dijela kuće tuženika pod 1) - 4). Na današnjem ročištu nije bio moguć ulazak u spornu prostoriju zbog odsustva tuženika pod 1) - 4). Vanjski rub sporne prostorije je do samog ruba krovne ploče iz koje su vidljivi ostaci željeznih ankera, s tim da je potporni dio spornog drugog nivoa dijela nekretnine, ograđen kameno-betonskim zidom starije izgradnje, a istovjetne izgradnje je i zapadni zid koji je položen neposredno uz vanjski zid

objekta tužitelja i koji prema kazivanju zz tužitelja ujedno predstavlja početak granice sporne nekretnine koja se nastavlja u pravcu sjevera. sve do same sjeverne granice predmetne nekretnine koju čini odmaralište "Dedović" d.o.o., a što je istočna granica predmeta spora, unutar koje je izgrađen sporni objekt, u koju je moguć pristup kroz drvena dvokrilna vrata i sa najdonje betonirane razine koja je neposredno uz sam objekt tužitelja koji ujedno predstavlja južnu granicu spornog dijela. Prema kazivanju zz tužitelja, stubište koje je položeno uz sam istočni, sporni zid na kojem je postavljena željezna ograda, a koje stubište vodi s najviše razine spornog dijela nekretnine, na koji je moguć pristup kroz pješački prolaz i kroz klizna, željezna dvorišna vrata i koje stepenište vodi prema jugu do najniže razine spornog dijela, koji je betoniran i koji je uz sam objekt tužitelja, je starije izgradnje i postojao je i ranije kao pristup sa viših razina na nižu. Što se tiče ogradnog kameno-betonskog zida koji je potporni zid druge razine spornog dijela nekretnine, vidljivo je da je isti istovjetne izgradnje kao zid koji je u dvorišnom dijelu objekta tužitelja, a izgrađen istočnije od spornog istočnog betonskog zida na kojem je položena željezna ograda. Sporna druga razina dijela nekretnine unutar koje je izgrađen i sporni dio objekta koji je u posjedu tuženika pod 1)-4), u samom južnom dijelu ograđen je i naslaganim betonskim blokovima i u nekim dijelovima kamenim blokovima koji su poslagani u razini, u visini cca 30-50 cm, kojima je podržana razina zemlje koja se nalazi na tom spornom drugom nivou, na kojem se nalaze četiri stabla čempresa, jedno stablo bora i jedno stablo kostele. Na prvu razinu spornog dijela nekretnine koja je neposredno uz sam objekt odmarališta "Dedović" d.o.o., moguć je pristup automobilom jedino kroz željeznu, kliznu kapiju iz dvorišnog - parking prostora tužitelja, koji se nalazi sjeverno od devastiranog objekta tužitelja. Nadalje je utvrđeno da predmet spora predstavlja i dio nekretnine koji se nalazi uz sam južni, vanjski zid objekta "Dedović" d.o.o., u širini cca 3 m, a koji dio je popločan betonskim kamenim pločama, na kojem dijelu se nalazi plastični brod reg. oznake PL 306. Navedeni sporni dio, nalazi se istočno od spornog betonskog zida na koji je postavljena željezna ograda, a koji zid predstavlja istočnu granicu, ranije na zapisniku opisan sporni dio. Ovaj sporni dio od ostatka dvorišnog - parking prostora, koji je položen uz sjeverni dio objekta tužitelja, a na koji prostor je moguć pristup sa Jadranske ceste, odvojen je označenim ivičnjakom u dijelu od pločica, a u preostalom dijelu betoniran kamenim kockama na koji su postavljena tri kamena. Preostali sporni dio koji je istočnije od naprijed opisanog spornog dijela popločanog betonskim kockama, u dijelu je zemljani dio, na kojem dijelu je izgrađeno stepenište, tri stepenice popločane pločicama, uz stazu koja je u cijelosti popločana oštećenim pločicama koje vode do tih stepenica koje služe kao pristup za višu razinu dvorišnog dijela objekta Dedović d.o.o. Preostali sporni dio koji je istočnije od naprijed opisane popločane staze i stepenica, u ostatku je zemljani dio sa ostatkom betoniranog dijela, čija je sama istočna granica zamišljeni pravac koji vodi do betonskog zida dvorišnog objekta Dedović d.o.o., kojim je ograđen taj dio od pristupa s Jadranske ulice, u nastavku prema jugu, s tim da samu južnu granicu predstavlja naprijed opisani popločani rub spornog dijela koji je dijelom od pločica, ostatak betonske ploče, dalje u pravcu ostatak kamenog zida sa vidljivim željeznim ankerima i strujnim kabelima koji je uz popločanu stazu koja vodi do spornih stepenica, uz koju stazu je postavljen željezni stup visine 1,5 m, dok je u samom nastavku prema istoku, južna granica zamišljena crta koja se nastavlja naprijed opisanim pravcem.

Vještak mjernik Perica Puljić dipl. ing. geod. u svom nalazu i mišljenju od 5. listopada 2016. godine (list 209-2015 spisa), predmetnu nekretninu prikazao je na skici lica mjesta i na fotografijama, te je utvrdio da se sporni prostor nalazi u Gradcu, između Obale i Jadranske ulice. Prostoru se može pristupiti s obale (rive) i Jadranske ulice. Sporni prostor je podijeljen u dva dijela i to dio koji je u posjedu tuženika pod 1-4) i dio koji je u posjedu tuženika pod 5). Dio koji je u posjedu tuženika pod 1-4) dio je č. zem. 934/3 i sastoji se od parkinga na sjeveroistočnom dijelu. Ispod razine parkinga (cca 1m) nalazi se zemljani plato kojem se sa jugoistočne strane nalazi betonsko stubište, a sa sjeverozapadne objekt čija je krovna betonske

ploča u razini platoa. Zemljani plato je podzidan kameno-betonskim zidom visine cca 1m. Iznad njega su naslagana 3 reda betonskih blokova ukupne visine 60 cm koji pridržava zemlju (slika 4). Ispod ove razine (cca 1,5 m) nalazi se betonski plato s kojega se betonskim stubištem može ući u dvorište tuženika pod 1) do 4). Na dnu stubišta se nalazi ulaz u objekt. Sastavni dijelovi opisanog prostora u k.o. Gradac prikazani su u tablici na način da označeni dio A-B-I-J-K-L-M-M-O-P-A čini dio čest. zem. 934/3 površine 326 m².

Granice opisanog prostora definirane su na način da:

- sjeveroistočna granica je rub objekta odmarališta "Dedović" od točke A do točke B
- jugoistočna međa je betonski zid s metalnom ogradom koji pripada spornom prostoru od točke B preko točke I do točke J. Od točke J do točke K nalazi se kolni ulaz širine 5,25 m i pješački ulaz širine 1,02 m na kojima se nalaze metalne kapije. Od točke K do točke L međa je betonski zid s metalnom ogradom koji pripada spornom prostoru
- jugozapadna međa je rub objekta od točke L do točke M
- sjeverozapadna međa je kameno betonski podzid od točke M do točke N. Od točke N do točke O nalazi se prolaz u tuženikovo dvorište. Od točke O do točke P međa je rub objekta. Od točke P do točke A međa je rub susjednog tuženikova objekta, rub betonskog stubišta, betonski podzid i rub objekta Paula i Donjenke Stipić. Prostor u posjedu tuženika pod 5) je na skici lica mjesta prikazan bež bojom i sastoji se od prostora ispred zgrade tuženika pod 5) koji je popločan betonskim kockama u sjeverozapadnom dijelu. U središnjem dijelu se nalaze keramičke pločice i dvije stube te u jugoistočnom dijelu zemljani dio. Sastavni dijelovi opisanog prostora u k.o. Gradac prikazani su u s tablici kao tijelo B-C-D-E-F-G-H-I-B, koje se sastoji od: B-C-F-G-H-I-B kao dio čest. zem. 933/3 površine 46 m² i C-D-E-F-C dio čest. zem. 933/2 površine 11 m², ukupno 57 m².

Granice opisanog prostora definirane su na način da:

- sjeveroistočna granica je rub zgrade odmarališta "Dedović" od točke B do točke C te vrh stubišta i betonski zid od točke C do točke D,
- jugoistočna granica je rub betonskog kolnika do točke D preko točke E do točke F,
- jugozapadna granica je rub pločnika od točke F do točke G. Od točke G preko točke H do točke I granica je betonski zid visine cca 15 cm koji pripada spornom prostoru,
- sjeverozapadna granica je betonski zid s metalnom ogradom od točke I do točke B koji ne pripada ovom prostoru.

Vještak mjernik Perica Puljić u svojoj dopuni nalaza i mišljenja od 11. srpnja 2017. godine (list 275-277 spisa), izvršio je ispravak skice lica mjesta izrađene u svom vještvu kako bi se ista slagala s nalazom i mišljenjem. Navodi da čest. zem. 934/3 u zemljišniku ima površinu 392 m², dok u katastru ima 490 m². Razlika je 98 m² za koliko je veća površina čest. zem. 934/2 u zemljišniku u odnosu na katastar. Čest. zem. 934/2 u zemljišniku ima 141 m² a u katastru ima 43 m². Budući da u arhivi suda nije pronašao prijavni list iz 1962. godine kada je nastala promjena na čest. zem. 934/3, pretpostavlja da je površina od 98 m² pripojena čest. zem. 934/2 koja se nalazi iznad Jadranske ceste. Nadalje navodi da je jugozapadna međa sporne nekretnine prikazana točkama L-M, rub zgrade, kako je pokazano na očevidu.

U svom nalazu i mišljenju, sudski vještak Katja Marče dipl. ing. građ. od 8. prosinca 2016. god. (list 218-232 spisa), na fotografijama i skicama prikazala predmet spora, te je utvrdila da je sporni prostor u posjedu tuženika pod 1-4) parking sa jugoistočne strane ograđen zidom visine cca 100 cm, na koji je postavljena željezna ograda. Na dijelu zida nalaze se klizna željezna vrata, jednokrila željezna vrata, sve prikazano u prilogu 4.4. i fotodokumentaciji slike 1,5,10,11,12 i 13. Parking je djelomično betoniran a djelomično je zemljana podloga i granice i dimenzije parkinga – dio 934/3 prikazane su u nalazu i mišljenju vještaka mjernika. Jugozapadni rub parkinga je betonski (pod) zid starije izgradnje, visine cca 100 cm. Ispod razine parkinga nalazi se niža razina – zemljani plato, armirano-betonska ploča, i sa istočne strane betonsko stepenište, u prilogu 4.3. označeno kao betonsko stepenište

2., sve vidljivo u tlocrtu, prilog 4.3 i fotodokumentaciji slike 1, 3, 6, 8, 9a. Zemljani plato (kota + 2,70) podzidan je kameno-betonskim zidom visine 100 cm, na vrhu kojeg je salivena betonska poklopnica. Zid i betonska poklopnica su starije izgradnje. Uočava se istovjetni način izrade zida, kao i zid u dvorišnom dijelu objekta tužitelja koji je izgrađen istočnije od spornog istočnog zida na koji je postavljena metalna ograda – slika 9. Na kameno-betonski zid u suho su postavljena 3 reda betonskih bloketa. Sa jugoistočne strane zemljanog platoa, uz stepenište, postavljeni su također 3 reda betonskih bloketa i blok cigle (u suho), slike 6, 7, 8, 9a. Sa sjeverozapadne strane zemljanog platoa na istoj koti + 2,70 je ravna armirano-betonska ploča starije izgradnje koja predstavlja ravni krov prostorije. Iz ploče vire na više mjesta po 4 šipke armature profila cca 10 mm (ankeri – fotodokumentacija slike 3 i 4). Ispod razine kameno-betonskog zida nalazi se betonski plato (kota + 1,20), s kojeg vode betonske stepenice 1 prema nižoj razini gdje je ulaz u spornu prostoriju i prolaz prema dvorištu tuženika (kota 0,00). Betonske stepenice 1 su nešto novije izgradnje u usporedbi s donjim krakom stepeništa 2. U spornoj prostoriji je u trenutku očevida bilo spremište u kojoj su se nalazila i 2 stroja za pranje rublja. Zidovi prostorije su ožbukani. Pod prostorije je betonski, bez završne obloge. Ulazna vrata su drvena, dvokrilna, ostakljena sa nadsvjetlom, bez stakala. U istočnom zidu prostorije ožidana su 2 reda po 3 komada staklene opeke. Uočava se da u prostoriji nema vodovodne instalacije. Odvod vode za strojeve je gumenim crijevima iz susjednog objekta tuženika. Elektroinstalacija je izvedena nadžbukno, sa starim tipom kabela. Prostorija je prikazana u prilogu 4.2 i u fotodokumentaciji slike 4, 14, 15, 16, 17. Stepenište 2 je stepenište kojim se sa parkinga na koti + 3,80 dolazi do betonskog platoa na koti + 1,20. Betonsko stepenište 2 u južnom dijelu je starije izgradnje (donji krak), dok je u sjevernom dijelu beton nešto novije izgradnje (gornji krak). Istočno od betonskog stepeništa 2 izgrađen je ogradni zid na koji je postavljena željezna ograda obojana uljanom bojom. Zid je prikazan u prilogima 4.3 i 4.4, i fotodokumentaciji – slika 8, 10, 11, 12, 13. Zid je ožbukani i nije se moglo utvrditi od kojeg je materijala (pretpostavka betonski blok). Na dijelu zida koji graniči s parkingom, ugrađena su željezna jednokrilna vrata i klizna željezna vrata obojana uljanom bojom. Uz vrata i kapiju izvedeni su armirano-betonski stupovi.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja vještaka mjernika Perice Puljića dipl. ing. geod i vještaka građevinske struke Katije Marče, dipl. ing. građ., na koje stranke nisu imale prigovora, te ih je sud ocijenio kao jasnim, preciznim, i izrađenim u skladu s pravilima struke. Iz sadržaja samih nalaza jasno je vidljivo zatečeno stanje predmetnih nekretnina, koje je sud i utvrdio prilikom izlaska na lice mjesta, a nekretnine su identificirane i prikazane na fotografijama i nalazima vještaka, a u skladu s kojima je tužitelj i uredio svoj tužbeni zahtjev podneskom predanom na ročištu od 1. rujna 2017. godine, kojim je u smislu odredbe čl. 186. ZPP-a, a u svezi s čl. 10. Zakona o zemljišnim knjigama jasno i nedvojbeno prikazao i definirao predmet spora, u skladu s nalazom vještaka mjernika Perice Puljića, kao i radnje koje ima traži uspostavu ranijeg posjedovnog stanja, a koje je vještak građevinske struke Katja Marče utvrdila u svom nalazu i mišljenju.

Uvidom u izvadak iz katastra zemljišta Područnog ureda za katastar Split, Ispostava Makarska, Klasa: 935-07/02-01/347, Urbroj: 541-18-04/8-02-2 od 11. lipnja 2002. godine (list 4 spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zem. 934/3, zv. Ratac, zgrada površine 152 m² i dvorište površine 338 m² upis posjeda na ime Gradski N.O. Mostar.

Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 1197 k.o. Gradac (list 184 spisa), utvrđeno je da je na nekretninama označenim kao čest. zgr.585, stojna kuća površine 133 m³, čest. zem. 933/2, dvorište, površine 612 m², čest. zem. 933/3, vinograd površine 557 m², na ime Narodni odbora Grada Mostar za cijelo.

Među strankama nije sporno da predmetnu nekretninu поближе opisanu u tužbenom zahtjevu u posjedu drže tuženici pod 1) do 4).

Tuženici pod 1) do 4) u svojim prigovorima u bitnom ističu da svoje pravo na posjed crpe iz prava svojih prednika koji su u dugogodišnjem posjedu nekretnine koja je predmet ovog spora, dok tužitelj svoj vlasničko pravni zahtjev za predaju u posjed predmetnih nekretnina temelji na činjenici da je isti upisan kao vlasnik za cijelo na predmetnoj nekretnini.

U tom pravcu tuženici su istakli prigovor promašene aktivne legitimacije tužitelja, koji prigovor je sud, u ocjeni predloženih i izvedenih dokaza, utvrdio u cijelosti neosnovanim.

Naime, iz izvotka iz zemljišne knjige ZU 1578 k.o. Gradac (list 183 spisa) utvrđeno je da je na predmetnoj nekretnini označenoj kao čest. zem. 934/3 oranica, površine 392 m², upis prava vlasništva na ime Narodnog odbora grada u Mostaru za cijelo.

Sud je, uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige ZU 1578 k.o. Gradac (list 6-8 spisa), utvrdio da je upis prava vlasništva na „Narodni odbor grada u Mostaru“, izvršen 6. listopada 1953. godine pod brojem Z-147/53, na temelju kupoprodajne pogodbe "U Metkoviću, dana 16. srpnja 1953. godine", ovjerovljene u potpisu stranaka dana 16. srpnja 1953. godine pod brojem OV-1071/53.

Obzirom da je tužitelj u predmetnom postupku označen kao Grad Mostar, Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, zastupano po javnom pravobraniteljstvu grada, valja navesti sljedeće:

Odredbom člana 1. stav 1. Prvog protokola uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisano je da svako fizičko ili pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine, te da nitko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim načelima međunarodnog prava. Nadalje je za istaknuti da odredbom člana 8. Sporazuma o pitanjima sukcesije (potpisan u Beču dana 29. lipnja 2001. godine, između suverenih država nasljednica Socijalističke federativne Republike Jugoslavije), propisano je da će svaka država nasljednica, na osnovu reciprociteta, poduzeti potrebne mjere u skladu sa svojim internim zakonima, da bi osigurala da se odredbe ovog sporazuma priznaju i sprovode u njenim sudovima, u pravnim tribunalima i agencijama, i da ostale države nasljednice i njihovi građani imaju pristup tim sudovima, tribunalima i agencijama, da bi se osigurala implementacija ovog sporazuma.

Odredbom člana 1. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da će privatno vlasništvo i stečena prava građana i drugih lica bivše SFRJ, biti zaštićena od strane država nasljednica u skladu s odredbom ovog Aneksa.

Odredbom člana 2. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani i druga pravna lica imali pravo 31. prosinca 1990. godine, bit će priznata, zaštićena, i vraćena od strane te države u skladu s uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisnosti od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila osoba.

Odredbom člana 7. Aneksa "G" Sporazuma o pitanjima sukcesije, propisano je da će sva fizička i pravna lica iz svake države nasljednice, na osnovu reciprociteta, imati isto pravo pristupa sudovima, upravnim tribunalima i agencijama te države i drugih država nasljednica u svrhu realizacije zaštite njihovih prava.

Nadalje, odredbom člana 354. stavak 1. ZV-a, propisano je da se odredbe tog Zakona primjenjuju i na strane fizičke i pravne osobe, osim ako je što drugo zakonom ili međunarodnim ugovorom određeno.

Odredbom članka 360. stavak 1. ZV-a, pravo upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu, postalo je pretvorbom nositelja tog prava – pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, ako je stvar sposobna biti predmetom prava vlasništva, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

U skladu s Zakonom o sprovođenju Ustavnog zakona o ukidanju srezova, objavljenog u službenom listu Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine br. 14. od 7. maja 1966. godine, i Statuta grada Mostara od 28. siječnja 2014. godine (ranije od 25. veljače 2004. godine), grad Mostar kao jedinica lokalne samouprave pravni je slijednik Općine Mostar, koja je pak pravni slijednik Narodnog odbora Mostar. Grad Mostar, kao pravna osoba, posjeduje pravnu sposobnost nužnu da obavlja svoje funkcije, uključujući sposobnost stjecanja prava i obveza i pravo da tuži i bude tužen na sudu. Navedenu činjenicu sud je dodatno utvrdio uvidom u Službeni list Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine od 7. maja 1966. godine (list 241 spisa), odluku kojom se proglašava statut grada Mostara od 28. siječnja 2004. godine (list 242-252 spisa), izvadak iz stručnog članka društveno-istorijskog razvoja lokalne samouprave u BiH u XX. stoljeću (list 253-267 spisa), te uvidom u zatraženo mišljenje Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Hercegovačko-neretvanskog kantona broj 03-02-02-317/17, od 8. srpnja 2017. godine (list 274 spisa), u kojem je navedeno da je kao vlasnik objekta nekretnine Odmarališta "Gradac" temeljem kupoprodajnog ugovora sa pravom vlasništva u zemljišnim knjigama Republike Hrvatske upisan Narodni odbor Mostar. Istaknuto je da je nesporno da Zakon o sprovođenju ustavnog zakona naveden u izreci mišljenja je bio u istovjetnom tekstu na snazi u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, koja je tada, kao i Bosna i Hercegovina, bila federalna jedinica Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, pa je stoga bilo za očekivati da nadležne javne/državne službe, provodeći navedeni Zakon, usklade promjene naziva vlasnika u svojim registrima u skladu s donesenim Zakonom, koji je ukinuo Narodne odbore i oformio Općine kao zakonske slijednike jedinica lokalne samouprave. Takva organizacija jedinica lokalne samouprave promijenila se tek 2004. godine donošenjem Statuta grada Mostara, kojim je Općina Mostar postala Grad Mostar kao jedinica lokalne samouprave, što je i navedeno u Dejtonskom mirovnom ugovoru za BiH i Statutu grada Mostara.

Sud je prihvatio navedeno mišljenje Ministarstva pravosuđa Uprave i lokalne samouprave Mostar, BiH, Federacija Bosne i Hercegovine, Hercegovačko-neretvanski kanton od 8. srpnja 2017. godine, obzirom da je ovo mišljenje nadležnog tijela u skladu s Zakonom, te u skladu s Sporazumom o pitanjima sukcesije od 29. lipnja 2001. godine, kojim je uređeno pitanje prava država nasljednika Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, pa se stoga prigovor tuženika pod 1) do 4) o promašenoj aktivnoj legitimaciji tužitelja u cijelosti ukazuje neosnovanim.

Obzirom na naprijed navedena utvrđenja, razvidno je da je tužitelj u smislu odredbe članka 162. ZV-a, dokazao svoje vlasništvo na predmetnoj nekretnini, pa stoga isti ima pravo od tuženika pod 1) do 4) koji bez valjane pravne osnove drže u posjedu predmet spora (članak 163. ZV-a), zahtijevati predaju nekretnine u posjed.

Kako je to već istaknuto, tužitelj je s uspjehom dokazao da je vlasnik sporne nekretnine, te da se nekretnina nalazi u tuženikovu posjedu, dok tuženici kao posjednici, u smislu odredbe članka 163. ZV-a, nisu dokazali da imaju pravo koje ih ovlašćuje na taj posjed.

Iako su tuženici u svojim žalbama, izjavljenim na prvotno donesenu presudu zbog ogluhe broj P-517/02 od 20. lipnja 2007. godine, kojom je bio prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za predaju u posjed utuženih dijelova nekretnine, a koja presuda je po žalbi tuženika ukinuta rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Gžx-162/10 od 5. veljače 2010. godine, u bitnom isticali da isti osobno i putem svojih pravnih prednika, svoje pravo posjeda crpe iz dogovora njihovih prednika sa prednikom tužitelja, u tom pravcu isti, ni u jednoj fazi predmetnog postupka nisu sudu predočili niti jedan dokaz, a niti valjan pravni osnov koji bi ih eventualno ovlašćivao na posjed predmetne nekretnine, postupajući na taj način u skladu s odredbom članka 219. i članka 221.a ZPP-a, čime bi sudu pružili valjane i nedvojbene dokaze iz kojih bi proizlazilo da isti raspolažu pravom koje ih ovlašćuje na posjedovanje te stvari.

Slijedom naprijed navedenih utvrđenja, razvidno je da su na strani tužitelja, kao vlasnika predmetne nekretnine, ispunjene zakonske pretpostavke propisane odredbama članka 161. stavak 1. i 162. stavak 1. ZV-a, za pružanje zaštite vlasničkih prava i predaju u posjed predmetnog dijela nekretnine, kao i uspostavu ranijeg posjedovnog stanja, čime se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti ukazuje osnovanim, pa je stoga odlučeno kao pod točkom I/ izreke presude.

Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, odluka o parničnom trošku donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. i 155. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, dalje u tekstu: Tarifa).

Tako je tužitelju prema priloženom i zatraženom popisu troška (list 282 spisa) i vrijednosti predmeta spora, priznat trošak zastupanja na ročištima od 12. travnja 2013. godine, 8. srpnja 2013. godine, 4. listopada 2013. godine, 16. siječnja 2014. godine, 25. travnja 2014. godine, 13. lipnja 2016. godine, 11. travnja 2017. godine, 5. lipnja 2017. godine, 1. rujna 2017. godine, od po 100 bodova (Tbr. 7. t. 1. Tarife), zastupanje na ročištu od 10. srpnja 2017. godine 50 bodova (Tbr. 9. t. 2. Tarife), sastav podneska od 22. svibnja 2012. godine, 24. travnja 2013. godine, 9. svibnja 2013. godine, 25. travnja 2014. godine, 10. srpnja 2017. godine, 1. rujna 2017. godine od po 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), podnesak od 22. listopada 2013. godine i 9. svibnja 2017. godine od po 50 bodova (Tbr. 8. t. 3. Tarife), što ukupno iznosi 1650 bodova, uvećano za vrijednost boda prema Tarifi (10,00 kn), što iznosi 16.500,00 kuna. Navedeni iznos valja uvećati za PDV 25%, (u iznosu od 4.125,00 kn), što ukupno iznosi 20.625,00 kn. Navedeni iznos valja uvećati za zatražene materijalne troškove sudskog dostavljača u iznosu od 234,40 kn + 234,40 kn, te pristojbu tužbe u iznosu od 2.560,00 kn, što sveukupno iznosi 23.653,80 kn, koliko su tuženici pod 1) do 4), dužni naknaditi tužitelju, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

Tužitelju nije obistinjen traženi trošak pristojbe na uvjerenje o prebivalištu Žderić u iznosu od 40,00 kn, te trošak sudske pristojbe presude, jer u tom pravcu tužitelj nije dostavio dokaz da je navedeni trošak stranci nastao. Naime, u spisu ne prileži ni dokaz da je tužitelj uplatio sudsku pristojbu na prvotno donesenu presudu zbog ogluhe P- 517/02 od 20. lipnja 2007. god., pa u tom pravcu tužitelju ni ne pripada pravo na dosuđenje traženog troška.

U Makarskoj, 30. listopada 2017. god.

S U D A C

BARBARA MENDEŠ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu.

Žalba se putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

DNA:

Dostava presude u skladu s odredbom čl. 335. st.7., 8.,9. i 10. ZPP-a.